

Поштено говорећи, мало ко је збиља прочитао, а још мање озбиљно схватио оно што сам [на овом месту](#)

написао на самом почетку ове „корона-кризе“. Сем у први мах, а и то више реторички, ни власт ни опозиција се нису нарочито потрудили да зарад ефикасније борбе против коронавируса савладају онај „вирус неповерења“ који се већ дуго времена попут епидемије шири, трује и разара српско друштвено ткиво.

Штавише, јављају се обриси још жешће и још екстремније поларизације него што је то било пре епидемије и ванредног стања.

У стварности – али кога још брига за стварност и истину?! – нити је систем показао баш толику неспособност као што опозиција тврди (друга је ствар да ли ћемо то тумачити „напретком последњих осам година“, или, пак – вероватније – остатком остатка некадашњег квалитета и организације још из социјалистичког и Титовог доба), нити је опозиција била толико радикална и „рушилачка“ да, на пример, директно опструира уведене мере, позива на кршење полицијског часа и слично. Хоћу рећи да је вероватно могло бити и горе. Односно, горе још увек може бити.

И даље мислим (заправо, још сам сигурнији) да је власт у Србији на самом почетку потценила проблем. А да је онда покушала тај заостатак да компензује, делом, све рестриктивнијим мерама, а делом све агресивнијом кампањом и покушајима пребацивања одговорности на неодговорне грађане и злонамерну опозицију. (А о недопустивом „прескакању“ скупштине приликом увођења ванредног стања да и не говоримо.)

Није добро – може бити и горе

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 16 април 2020 00:20

Није добро – може бити и горе

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 16 април 2020 00:20

[Ђорђе Вукадиновић: Вирус неповерења](#)